

[Henning Hasle.]

at hæve Sterlingkursen, at den viser i al sin Klarhed, hvordan Forholdet i Virkeligheden er, medens en Kronesankning vilde tilsløre Forholdet. Dette vil ikke mindst faa Betydning under de Forhandlinger, der føres videre i England.

Det er blevet indvendt mod denne Ordning, at den er kortvarig. Jeg siger, dens Kortvarighed svarer netop til det, som vi fra vor Side betragter som Formaalet, nemlig at skabe en Frist for Regeringen og vore Forhandlere i England til at godtgøre og hævde, at Danmark ikke er i Stand til at opretholde sin Produktion med Tab. Opgaven er netop at løse hele Problemet fra Valutaen, placere det paa det eneste reale Grundlag, som eksisterer, nemlig Varernes Pris. Denne Opgave overskygger de valuta-mæssige Problemer, den Opgave nemlig at dokumentere det danske Landbrugs Produktionsomkostninger og søge at opnaa, at Priserne fastsættes i Forhold dertil.

Enhver ved, eller burde i hvert Fald vide, at hverken det danske Landbrug eller det danske Samfund er indstillet paa, at vi skal have eksorbitante Fortjenester her i Landet under Krigssituationen. Enhver ved, at vi kun vil kræve, men at vi ogsaa af Hensyn til vor egen Eksistens vil kræve, en anstændig Betaling for vore Varer. Ellers er det, som sagt, umuligt at opretholde Produktionen, og dette ganske uanset, hvorledes vi fastsætter Sterlingkursen, og hvorledes vi vælger at bære Tabet. De, der søger at give det Udseende af, at Kronens Forhold til Sterling er afgørende, forfusker og forplumrer den klare og enkle Sandhed, som enhver, der vil tænke, aabenbart maa kunne se: at alene den Pris, vore Kunder betaler, er afgørende for, hvad vore Varer indbringer.

Det er blevet sagt, at dette er en Almisse, dette er et Tilskud. Jeg svarer: Denne Betegnelse er i hvert Fald ikke vores. Her er Tale om en Kompensation ikke alene i Landbrugets, men i hele Samfundets Interesse, fordi vi erkender, at Landbrugsproduktionens Opretholdelse er et Anliggende, som berører alle, som berører hele det danske Statssamfund. Denne Ordning har ikke det mindste mere Præg af Almisse eller Understøttelse, end en Kursændring vilde have.

Saa er da Spørgsmaalet: Giver denne Ordning fuld Kompensation for Kursdifferencen? Jeg skal ikke fortabe mig i Detailler, heller ikke, da jeg ikke hørte, at det ærede Medlem Hr. Brorsen bestred, at det var Tilfældet. Jeg skal kun fastslaa, at

saa længe denne Ordning varer, gives der en rimelig Kompensation. Det kunde dog være af Interesse — i Sandhedens Interesse og for at faa et redeligt og objektivt Grundlag for Befolkningen til Bedømmelse af dette Forslag — at spørge det ærede Medlem Hr. Brorsen: Erkender det ærede Medlem, at saa længe denne Ordning varer, gives der fuld Kompensation for Kursdifferencen? Jeg kender ham, og vi kender ham alle som en Mand, der gaar den lige Vej og ikke viger udenom, og jeg venter derfor at faa klart Svar paa dette aabne Spørgsmaal.

Nu er det jo klart som Dagen, at denne Ordning ikke løser og ikke kan løse alle Landbrugsproblemerne — disse løses i sidste Instans naturligvis kun ved, at Priserne for vore forædlede Produkter bliver lønnende —, men Ordningen giver sig ej heller ud for at løse alle Landbrugsproblemer. Det fremgaar jo af selve den Kendsgerning, at den kun skal vare i 3 Maaneder. Vi for vort Vedkommende nægter i hvert Fald ikke, at hvis Forholdene bliver ved at være saa vanskelige som i Øjeblikket, maa en varig Ordning være betinget af Løsningen af andre Problemer: Spørgsmaalet om Billiggørelse af Foderkager o. lign. Jeg tror derfor ogsaa, at den Titel, Lovforslaget har faaet, maaske knapt er heldig. Det dækkede sikkert mere, hvis Titelen blot udtrykte, hvad der er det faktiske Forhold, nemlig et Lovforslag, der tilsigter at hæve Noteringen paa visse Landbrugsvarer. Det er jo ogsaa en kendt Sag, at vi mener, at der til en rational Ordning af Landbrugets Forhold hører en Løsning af Skatteproblemet. Vi har ikke villet stille Sagen paa Spidsen i denne Omgang, idet vi mener, at dette Spørgsmaal maa behandles uafhængigt af den Ordning, som her foreslaas, men saa stærkt, som det er mig muligt, opfordrer jeg den højtærede Finansminister til at lade Skattekommissionen gaa i Arbejde igen, bl. a. for i første Række at løse Spørgsmaalet om Skatterne paa Landbrugs faste Ejendomme.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde nogle Bemærkninger om dette Lovforslags Fortid. Det er jo rigtigt, at Statsministeren paa et Søndagsmøde den 22. Oktober i Statsministeriet over for Partiformændene fremlagde et Forslag om Fragttilskud ved Indførsel af visse Varer. Dette Forslag blev afvist baade af det ærede Medlems Parti og af Det konservative Folkeparti. Samtidig gav Det konservative Folkeparti til Kende over for Offentligheden, at ingen Ordning kunde vinde konservativ Tilslutning, som ikke betød en ligelig Tilbage-